

ΕΤΟΣ Β 1887. ΤΕΥΧΟΣ 31

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ | ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΣΙΑΤΙΚΑ

Ἡ ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Λευκωσίας Ὀθωμανικῆ Βιβλιοθήκη.

Ἐντὸς τοῦ μεγαλοπρεπῆ καὶ ὑψιδόμου ναοῦ τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἁγίας Σοφίας, μετατραπέν-
τος ἄμω τῇ ἀλώσει τῆς πόλεως εἰς τέμενος, ὑ-
πάρχει μικρὰ μὲν, ἀλλ' ὠραία βιβλιοθήκη, ἥτις
συνέστη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Λάλα Μουσταφᾶ
πασᾶ (1570) ἐπὶ Σουλτάνου Σελίμ τοῦ Β'.

Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη, καίτοι ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ
μνησθέντος Μουσταφᾶ πασᾶ, οὐχ ἤρτον ὁμοίως
ἐπλουτίσθη διὰ πολλῶν χειρογράφων ἀσιατι-
κῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σελίμ τοῦ Β'. ὡς καὶ παρ'
ἄλλων ὀθωμανῶν αὐτοκρατόρων.

Μεταξὺ τῶν ὀθωμανῶν αὐτοκρατόρων ἐστὶν
ἄξιος παντὸς ἐπαίλου καὶ ἐγκωμίων ὁ αἰετὶμος
Σουλτάν Ἀζίζ, ὅστις (κατὰ τὸ 1291 ἐγείρας)
ἐπεσκεύασε κομψῶς ὄχι μόνον τὸν μνησθέντα
ἀριπρεπῆ ναὸν, διανοίξας καὶ ἑτέραν μεγάλην
πύλην πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ
τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ ἐπλούτισε διὰ πολλῶν
σπανίων χειρογράφων καὶ παπύρων.

Ἡ βιβλιοθήκη λοιπὸν αὕτη περιέχει σπου-
δαῖα χειρογράφα ἀσιατικά, ἅτινα δύναται νὰ
θεωρηθῶσι τὰ πολυτιμότερα κειμήλια τοῦ Ἰσ-
λαμισμού καὶ τὰ σπουδαιότερα τῆς ἀσιατικῆς
παλαιολογίας. Ἐν αὐτῇ διατηρεῖται ἀσφαλῶς
ἐντὸς περιχούτου καὶ κομψῶς ἐξεργασμένης ἐξ
ἑθένου θήκης τεμάχιον τοῦ γενείου τοῦ προφή-
του Μωάμεθ καλούμενον λε λ τ γ ε ἰ σ ε ρ ι φ ἔ,
περιτετυλιγμένον διὰ βαμβυκίου, ὅπερ ἐπισκέ-
πτονται οἱ ὀθωμανοὶ μετὰ πολλῆς εὐλαβείας
κατὰ τὰς ὠρισμένας ἡμέρας τοῦ ραμαζανίου.

Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταύτῃ εὗρομεν συλλογὴν
μικρῶν πινάκων (λεχβά), γεγραμμένων αὐτο-
γράψῃ χειρὶ ὑπὸ διαφόρων ὀθωμανῶν σουλτά-
νων καὶ περιεχόντων τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια
καὶ στίχους τινὰς τοῦ Κορανίου, θεωρούμενα
παρ' ὀθωμανοῖς ὡς θρησκευτικὰ κειμήλια, ἅτε
ἀπορρέοντα ἐκ χειρὸς τῶν ἁγίων αὐτῶν.

Τὰ αὐτόγραφα ταῦτα καὶ ἰδίως τῶν αὐτοκρα-
τόρων εἰσὶν ἀναμφερήτα θρησκευτικὰ καὶ ἱστο-
ρικὰ λείψανα ἀποικομιμένης ἐποχῆς καὶ ἐξ αὐτῶν
δύναται τις ν' ἀποκομίσῃ, ἐκ τῆς προχείρου με-
λέτης αὐτῶν μεγάλας ἐντυπώσεις καὶ γνώσεις,
ἅς ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακοινώσωμεν ἄλλοτε ἐν

ιδιαιτέρα μελέτη ημών. Τῶν αὐτογράφων ἐν γένει ἀπὸ τινος χρόνου ἐν Εὐρώπῃ ἐγένετο μέγα ἐμπόριον, ἄτε νῦν μὲν πωλουμένων, νῦν δὲ προσαρτωμένων εἰς δημόδιαις Ἱστορίας. Ἐσχάτως δὲ ὁ Arsène Houssaye ἐξέδωκε τὰ ἀπομνημονεύματα αὐτοῦ. Ἄπερ ἐπέγραψε: «Les Confessions Souvenirs d'un demi siècle. 1830—1880,» καὶ ἐκόσμησε τοὺς τέσσαρας αὐτοῦ τόμους διὰ 263 πανομοιότυπων ἐπιστολῶν, ἧ καὶ ἀπλῶς ὑπογραφῶν.

Τὰ ἐν αὐτῇ χειρόγραφα μελετήσας ἐπιστημῶν καὶ κατατάξας ἐπιστημονικῶς ὑποδιή- ρεσα εἰς τὰς ἐπομέκτα τάξεις:

A. Κοράνια. (μεσσηχίφουλ σερφέ).	10
B. Τὰ Θεόπνευστα. (σε. αδιέ).	4
Γ. Τὰ περὶ ὀρθῆς ἀναγνώσεως. (κηραῖ)	8
Δ. Τὰ Ἑρμηνευτικά. (πεφσίρ)	50
E. Τὰ τῶν λογίων. (χαδίσ).	100
ΣΤ. Τὰ Νομικά. (φικίχ)	90
Z. Τὰ τῶν νομοδιδασκάλων. (φεταθή)	40
H. Τὰ δικονομικά. (οὔσουλ-οὐλ-φικίχ)	60
Θ. Τὰ περὶ πίστewς. (ἀκατῶ)	80
I. Τὰ Θεολογικά. (Ἰλμι κελάμ)	40
ΙΑ. Τὰ φιλοσοφικά. (Ἰλμι χικμίτ)	20
ΙΒ. Τὰ τῶν μυστηρίων. (τεσσαβδούφ)	60
ΙΓ. Τὰ ἀστρονομικά. (χιέτ)	40
ΙΔ. Τὰ ἀστρολογικά. (νουτζούμ)	30
ΙΕ. Τὰ φιλολογικά. (ἐδιθιάτ)	50
ΙΣΤ. Τὰ Ἱστορικά. (τεθαρίχ)	100
ΙΖ. Τὰ ρητορικά. (μαανή)	50
ΙΗ. Τὰ ποιητικά. (σουαρά)	25
ΙΘ. Τὰ γραμματικά. (σάρφ)	50
Κ. Τὰ ἱατρικά. (τιβ)	20
ΚΑ. Τὰ ὀδοιπορικά. (σιγχαχάτ)	20
ΚΒ. Τὰ περὶ εὐφραδειας. (βελαγάτ)	13
ΚΓ. Διάφοροι Συλλογαί. (μετζμααῖ μουτενεδιέ)	40
ΚΔ. Ἡθικά. (ἀδάβ)	200

1200

Κατὰ τὸν κατάλογον τοῦτον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας τὸν σχηματισθέντα ὑφ' ἡμῶν, ὑπάρχουσι τρία Κοράνια, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐστὶ γεγραμμένον διὰ γραφῆς Γ ζ ε λ ἧ ἐπὶ μεμβράνης διὰ χεῖρὸς τοῦ Ναφίζ Ζαδά Ἐσσεῖτ Ἰσμαήλ ἐφένδη, ἐνὸς τῶν ἀρίστων ὀθωμανῶν καλλιγράφων, τὸ ἕτερον διὰ χαρακτῆρων γ α ρ β ι γ ἐ ὑ πὸ τοῦ Χαφίζ Ὄσμάν Σουγιζιὺτ ἐφένδη, τὸ δὲ τρίτον ὑπὸ τοῦ Ἐνδερὸς Καθου- λῆ ἐφένδη διὰ γραφῆς ν ε σ χ ἧ.

Αὐτῶσι διατηρεῖται βιβλίον τι διὰ γραφῆς ἀρχαιοτάτης καλουμένης παρ' ὀθωμανοῖς χ α τ τ ι Γ ι α φ ο υ ρ ῆ ἢ Γ ι α κ ο υ β ἧ, ἣτις ἦν ἐν χροῖσει ἐν τῇ φυλῇ Ἰακῶβ.

Ἐτερον χειρόγραφον κλούμενον Γ α λ α τ ἄ τ, ἐφ' οὗ γέγραπται ὁ ἐξῆς στόχος:

«Ἐλδούραουλ μουντεχηθάτη μενσουρέ, φῆ Ἰσαλαχάτη γαλατάτη μεσχουρέ...»

ἦτοι

«Ἰδοὺ οἱ ἐκλεκτοὶ μαργαρίται διεσπαρμένοι. κ' ἐν τῷ ἐξόχῳ Γαλατάτ εἰσι διωρθωμένοι.»

Τὸ ἐξοχον καὶ κλασικώτατον τοῦτο σύγγραμ- μα περιέχει μέγαν γλωσσολογικὸν θησαυρὸν τῶν ἀσιατικῶν ἐθνῶν καὶ τυγχάνει φιλολογικὸν κειμήλιον τῆς ἀσιατικῆς γραμματολογίας.

Καὶ ταῦτα ἔστισαν ἱκανὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅσα ἄλλοτε ἐδημοσιεύσατε ἐν τῷ ἀξιολόγῳ ὑμῶν περιοδικῷ περὶ τῆς ἐν «Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου ὀθωμανικῆς βιβλιοθήκης».

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Δικαστῆς ἐν Κύπρῳ.)

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΠΑΡ' ΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣ.

Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ γάμου παρ' Αἰγυπτί- οισ εἶναι ἡ τεκνοποιία. Ἡ στειρώσις θεωρεῖται ὡς ἀρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ γέννησις βρέφους πληροῖ χαρὰς τὴν οἰκογένειαν.

Ἄμα τῇ γέννησει, τὸ βρέφος παραδίδεται εἰς χεῖρας ἄρρενος, ὅστις ἀπαγγέλλει εἰς τὸ δεξιὸν ὠτίον τοῦ τὸ Ἄ δ ἄ ν (πρόσκλητις εἰς τὴν προ- σευχὴν, ὅπως οὕτως ἀπομανθῆναι τοῦ βρέφους τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ ἀποσθῆναι τὴν βα- σκανίαν. Τὸ ὄνομα τοῦ παιδὸς δίδοται, ἐὰν μὲν ἦναι ἄρρεν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἐὰν δὲ θῆλυ, ὑπὸ τῆς μητρὸς, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἱεροτελεστίας. Ἡ μήτηρ μεγίστην καταβλάθει φροντίδα, προθυ- μίαν καὶ προσοχὴν εἰς ἀνατροφὴν τοῦ παιδὸς, ἡ ὁποία μόνη τὸ γαλουχεῖ. Ὁ νόμος ἀπαγο- ρεύει τὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως διείτας ἀπογα- λάκτισιν τοῦ βρέφους, ἐκτὸς ἂν ὁ πατὴρ ἐπιτρέ- ψῃ τοῦτο. Κατὰ τὴν τρυφεράν ἡλικίαν τὰ νήπια δὲν σπαργανοῦνται ὡς παρ' ἡμῶν, φέρουσι

ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΣ

Ο ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΤΗΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φυλλάδιον.)

— Αὐτὴ θὰ μὲ συζευχθῇ τυφοῖς ὄμμασιν, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Βιλλῶτος.

— Γρήγορα, ἔλεγεν αὐτῇ, τὰς ἀποσκευὰς σου.

— Θὰ μεταφέρω πάντα;

— Ὅλους τοὺς στολισμούς σου, τὰ φορέμα- τὰ σου· ἄφες ἐδῶ τὰ περιττά.

— Τρέχω, θεῖέ μου.

Καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν κλίμακα, ἀλλ' ἐπα- νελθούσα αἴφνης, εἶπε·

— Νὰ σὰς ἐναγκαλισθῶ πρῶτον!

Καὶ ἤσπασθη αὐτὸν εἰς τὸ πρόσωπον τρίς.

Ὅτε δὲ ἀνῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά της, συσ- φιλῆσας περιχαρῶς τὰς χεῖράς του, ἐψιθύρισε ὁ Βιλλῶτος:

— Ἀληθῶς ἀγαπῶ αὐτὴν πλειότερον τῆς ἄλλης

Εἶχε δίκαιον. Ἡ ἄλλη εἶχε φύσιν λεπτοτά- την, ἣν ὁ χυδαῖος ἠγνῶει νὰ ἐκτιμήσῃ, καὶ διέφευγε τῶν ἀγροίκων αὐτοῦ αἰσθήσεων. Ἦτο ἡ ἰδανικότης.

Ἄλλ' ἡ Δουϊζέττα ἦτο ὅλως διάφορος. Ἦτο ἐκ σαρκὸς καὶ ὀστέων.

Παρουσιάζων ὁ Βιλλῶτος ἀντὶ τῆς Ἰωάννας τὴν Δουϊζέτταν, ἔδιδεν εἰς τὴν βιαιοπραγίαν, ἣς ἐγένετο θῦμα, χαρακτῆρα ὅλως ἄλλοιον καὶ ἀποκαθίστα ἀδύνατον τὴν ἀθώωσιν τοῦ ἀνεψιοῦ του.

Οὕτως ἐπέβη περιχαρῆς τῆς ἀμάξης, καὶ δὲν ἔπαυσεν ἐπιδαψιλεύων πρὸς τὴν πλαστὴν ἀνε- ψιὰν περιποιήσεις καὶ θωπείας καθ' ὁδόν.

Ἐδαπάνησε τρεῖς ὥρας ἐξηγῶν αὐτῇ τὴν θέσιν της καὶ τὴν πλεκτάνην, ἣς ὀλίγου δεῖν ἐγίνετο θῦμα. (ἐχαρακτῆριζεν οὕτω τὴν διαγω- γὴν τοῦ Ραοῦλ, ὃν ἀπεκάλει τυχοδιώκτην αὐτο- καλούμενον ἀνεψιό του.)

Γ. Ι. ΠΕΝΤΑΚΗΣ

— Καλὰ, ἀπήντησεν ὁ τσαούσης, ὅστις ὠμίλει τὴν γαλλικὴν καὶ ἠκολούθησεν τὸν κύριόν του εἰς Παρισίους.

— Αὕτη εἶναι μεγάλη κυρία, ἐξηκολούθησεν ὁ Τουαρέγγ.

— Τὸ πιστεύω, ἀπήντησεν ὁ τσαούσης γελῶν· ἰδοὺ μία καλὴ λεία, σίδνα, καὶ θὰ ἦναι μία ὠραία βασίλισσα τῆς ἐρήμου, ἂν θελήσῃ ὁ θεός·

— Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι θ' ἀποφασίσῃ νὰ ὁμιλήσῃ· μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀκούσῃ παρ' αὐτῆς λέξιν.

— Ὁ φόβος βέβαια θὰ τὴν ἔκαμε βωθὴν.

— Ὅχι, Ἄλῃ, ἡ ὑπερφάνεια τῆς κλείει τὰ χεῖλη, ἔσο βέβαιος.

— Μπα! εἶπεν ὁ Ἄλῃς, ὁ λέων θὰ δαμάσῃ τὴν δορκάδα, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καιρός.

Ἄχμὲτ ἐμειδίασεν. Ἀνῆσυχεν ὀλίγον ἐπὶ τῇ σιωπῇ τῆς νεαρᾶς γυναικός· ἀλλὰ δὲν ἀμφέβαλλεν ὅτι θὰ κατάρθου αἴφνης νὰ τὴν καταγοητεύσῃ.

— Προσηλθεν αὐτῇ.

— Δύναμαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω, κυρία, εἶπεν αὐτῇ, ἂν ἐπιθυμῆτε νὰ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον ὑπὸ τὴν σκηνήν;

Ἡ μαρκησία ἤνοιξε τὰ παραπετάσματα καὶ ἐπήδησεν εἰς τὴν γῆν.

— Ποῦ εἶναι ἡ σκηνή; ἠρώτησεν αὐτῇ.

— Ἰδοὺ αὐτῇ, κυρία.

— Καὶ προσέφερον αὐτῇ τὸν βραχίονα ὁ Ἄχμὲτ.

Πρὸς μεγάλην αὐτοῦ ἐκπληξιν, ἡ μαρκησία ἐδέχθη αὐτὸν μετ' ἀφελείας.

Οὗτος ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν.

— Κυρία, εἰσθε ὡς ἐν τῷ οἴκῳ σας· διατάξατε καὶ θὰ σᾶς ὑπακούσωσιν, εἶπε δεικνύων τοὺς ἀνθρώπους του. Πάντες οὗτοι εἶναι ἰδιοί μου, προσέθηκεν, ἐγὼ δὲ δὲν εἶμαι ἢ ὁ ταπεινόςτατος δούλος σας. Ἐκτὸς τῆς ἐλευθερίας, ἦν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀποδώσω, ἐκτὸς τῆς ἀνακουφίσεως, ἣτις σᾶς περιμένει καὶ τὴν ὁποίαν εἰσέτι δὲν δύναμαι νὰ σᾶς χορηγήσω, πᾶν ὅ, τι ποθήσετε θέλει ἐκτελεσθῇ μετὰ προθυμίας.

Καὶ ἤτοιμάζετο νὰ ἀπομακρυνθῇ.

Ἄλλ' ἡ μαρκησία εἶπεν αὐτῷ:

— Εἰσέλθετε, κύριε· ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ὁμιλήσω.

— Καθήσατε, κυρία, εἶπεν οὗτος.

Ἡ μαρκησία ἐκάθησεν.

(ἀκολουθεῖ.)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ.

Γενικῶς εἶναι παραδεδομένον ὅτι ἡ βασίλισσα αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἀπέθανε δηχθεῖσα ὑπὸ ἰοθόλου ὄφως. Ἢδὲ ὅμως ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Νάντης καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς Viaud-Grand-Maraais ἐν ἐκτεταμένῃ ἐκθέσει ἀναγνωσθεῖσα ἐν τινι συνεδριάσει τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις, διατείνεται ὅτι ὁ θάνατος τῆς Κλεοπάτρας προήλθεν οὐχὶ ἐκ δῆγματος ὄφως, ἀλλ' ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέως. Ὁ σοφὸς καθηγητῆς ἐξετάσας διὰ μακρῶν τὸν βίον τῆς θυγατρὸς τοῦ Πτολεμαίου, μεταβαίνει καὶ εἰς τὸ τραγικὸν αὐτῆς τέλος.

Ἡ Κλεοπάτρα, λέγει, θέλει νὰ ἐκφύγῃ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ φρικώδους πεπρωμένου· θέλει ν' αὐτοχειριασθῇ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν θέλει τὸ πρόσωπόν της νὰ παραμορφωθῇ διὰ τῶν ὀδυνῶν τῆς τελευταίας ἀγωνίας. Πρὸς εὔρεσιν τοιοῦτου τρόπου αὐτοκτονίας κάμνει διαφόρους δοκιμὰς ἐπὶ δούλων της, οὓς θανατῶνει διαφοροτρόπως, καὶ τέλος, ὡς διηγεῖται ὁ Πλούταρχος, εὕρισκε ὅτι τὸ δῆγμα τοῦ ὄφως ἐνεργεῖ κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ φέρει εἶδος νάρκης, προδρόμου τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ, προσθέτει ὁ καθηγητῆς, πῶς δὲν εὕρηθ ἐν τῷ κοιτῶνι ὁ ὄφης; Πῶς δὲν εὕρηθ τὸ κένιστρον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ὁ ὄφης; Πῶς ἀπέθανον αἱ δύο ὄπαδοί της, αἵτινες εὔρον μετ' αὐτῆς τὸν θάνατον; Ἡ βασίλισσα εἶχεν ἐξετάσει πάντα τὰ δηλητήρια, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἠγνόει τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέως, καὶ ἀφηγούμενος τὴν σκηνὴν τοῦ θανάτου ἐν τῷ κεκλεισμένῳ δωματίῳ, ἐν ᾧ εὕρηθησαν τὰ τρία πτώματα τῆς τε βασίλεισης, κατακεκλιμένης ἐπὶ τῆς κλίνης της καὶ

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ.

Ἡ μανία τῆς συλλογῆς παντοίων ἀντικειμένων διεδόθη πλέον καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Ἀλλὰ μετὰ τῶν συλλεκτῶν τὴν πρώτην ἀναντιφρήτως θέσιν κατέχουσιν οἱ συλλέγοντες αὐτόγραφα. Ἐν Παρισίοις ὑφίσταται ἀπὸ πολλοῦ καὶ κατάστημα αὐτογράφων, ἐν ᾧ ἐπιστολαὶ μεγάλων ἢ ἀπλῶς πεφημισμένων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται ὡς κοινὸν ἐμπόρευμα. Ἀλλὰ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ δὲν ἐλλείπουσι τὰ τοιαῦτα καταστήματα. Αἱ τιμαὶ τῶν αὐτογράφων ποικίλλουσιν ἀναλόγως τῆς ἀρχιότητος, τῆς σπάνειας, τῆς διατηρήσεως, τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἐγγράφου. Ἀλλὰ κυρίως τὸ μείζον ἢ μικρότερον ἐνδιαφέρον εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ δημιουργεῖ τὴν ἀξίαν τοῦ αὐτογράφου. Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, ὡς μὴ σπανίζουσαι, τιμῶνται 5 φράγκων ἐκάστη, τινὲς ὅμως αὐτῶν, ὧν τὸ κείμενον παρέχει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, τιμῶνται δεκαπλασίως. Αἱ τιμαὶ τῶν αὐτογράφων ἠῤῥισαν μεγάλως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐπιστολὴ τῆς Πομπαιδοῦρ, τιμωμένη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος 17 φράγκα, στοιχίζει σήμερον 100. Ἡ πολύτιμος διὰ τοὺς συλλέκτας ἐπιστολὴ Λουδοβίκου τοῦ ΙΑ' τῷ 1831 ἐπωλήθη ἀντὶ 54 φρ. μετεπωλήθη δὲ ἀντὶ 500. Ἡ μεγαλειτέρα τιμὴ ἡ δοθεῖσα μέχρι τοῦδε ἐν Γαλλίᾳ δι' αὐτόγραφον εἶναι ἐκεῖνη, ἀνθ' ἧς ἠγοράσθη τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης τοῦ Βολταίρου, ἧτοι 5000 δραχμῶν. Μετὰ τὸ μοναδικὸν τοῦτο κειμήλιον ἔρχεται ἐπιστολὴ τις τοῦ Πέτρου Κορνηλίου ἀγορασθεῖσα ἀντὶ 1000 φράγκων καὶ μετεπωληθεῖσα ἀντὶ 4000· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀμερικού Βεσπουκίου ἀγορασθεῖσα ἀντὶ 2600 φρ., τὸ ὑπὸ τοῦ Μολιέρου ὑπογεγραμμένον συμβόλαιον, ὅπερ ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ υἱοῦ ἀντὶ 2500 φράγκων ἐδωρήθη εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Βελασκὲζ πωληθεῖσα ἀντὶ 2350 φρ., ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Τιτιανῶ καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Ραφαήλ, ἀγορασθεῖσαι παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐρασιτέχου ἀντὶ 2000 φρ. ἐκάστη.

Ἄφου τοιαύτην ἀξίαν ἐλάβανον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὰ αὐτόγραφα, δὲν εἶναι παράδοξον, ὅτι εὐρέθησαν κερδοσκόποι, συλλαβόντες τὴν ιδέαν τῆς κατασκευῆς πλαστῶν ἐπιστολῶν. Τὸ πρῶτον τῶν τοιούτων πλαστογραφικῶν καταστημάτων ἰδρύθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1840. Οἱ παραχαρῆται ἦσαν ἄνθρωποι εὐφυεῖς καὶ ἐπίμονοι· ἐμιμοῦντο ἐπιδεξίως τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τοῦ προσώπου, οὗ προέκειτο νὰ ἐδώσωσιν αὐτόγραφα· τὸ ὕψος ἦτο ἀνάλογον τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ἐποχῆς. Ἐγράφοντο δὲ αἱ ἐπιστολαὶ ἐπὶ χάρτου ἀπεσπασμένου ἀπὸ παλαιῶν καταστίχων καὶ ἡ μελάνη ἦτο ὑποκίτρινος. Οἱ μᾶλλον ἡσυχίῃ συλλέκται ἐνέπιπτον εἰς τὴν παγίδα. Ἄλλ' οἱ ἐπιτήδειοι πλαστογράφοι ὑπερέβησαν πᾶν μέτρον καὶ τοῦτο κατέστρεψεν αὐτοὺς. Ἐξέδωσαν ἐπιστολὴν αὐτόγραφον τῆς...Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τὸ διαβατήριον τοῦ Βεργιγετόργου εἰς γλῶσσαν γαλλικὴν καὶ ἐπὶ χάρτου. Ἡ ἀπάτη ἀνεκαλύφθη καὶ οἱ συλλέκται ἤρχισαν καθιστάμενοι προσεκτικοί.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΠΑΡ' ANNAMITAIΣ.

Συνοδία ἀποτελουμένη ἐκ πέντε δημίων, ὧν ὁ εἷς ἦτο κατάδικος ἀθωωθείς, ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν καταδικασθέντων καὶ ἄλλων περιέργων ἀφίκετο ἐπιβαίνουσα ὄνων εἰς τόπον, κείμενον ἔξω τοῦ χωρίου. Ἐκεῖ ἔμελλε νὰ ἐκτελεσθῆ ἡ θανατικὴ ποινὴ, μετὰ δὲ τὴν ἐπίστροφον τῶν ψιᾶθων, ἐφ' ὧν ἐκάθησαν οἱ κατάδικοι προσήλθον αἱ γυναῖκες, μητέρες καὶ ἀδελφαὶ αὐτῶν, καὶ σοβαρῶς, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ στολισμοῦ ἐν ἑορτῇ, ἔπλυναν διὰ καθύγρου ὀθόνης τοὺς πόδας, τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν τῶν καταδικῶν, οὓς ἐρρύπανεν ὁ κόπος καὶ ἡ κόνις. Ἐστόλισαν ἄλλαις λέξεσιν αὐτοὺς πρὸς θάνατον· ὅτε δὲ ἐφάνησαν ἀρεκετὰ κομποὶ εἰς τοὺς δημίους, αὐταὶ μὲν ἀπεχώρησαν καθήσασαι ὀλίγον ἀπωτέρω, ἐκεῖνοι δὲ στραφέντες πρὸς αὐτὰς ἀταράχως καὶ μεγαλοπρεπῶς, προσηυχῆ-

θησαν κατὰ τὴν σινικὴν καὶ ἀνναμιτικὴν ἐθιμοταξίαν φέροντες τὰς χεῖρας κυκλοτερῶς· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κύπτοντες μέχρις ἐδάφους καθ' ἑκάστην γονυκλισίαν.

Ἡ τοῦ δημίου μάχαιρά ἐστι βαρεῖα σπάθη, ἣν ὁ ἴος πάντοθεν ἔχει καταφάγει, ἡ ἀξίνη τις ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται οἱ Ἄνναμιται ὅπως σχίσωσι ξύλα ἢ κόψωσι δένδρα. Οἱ ἀρχαριοὶ δὲ δήμιοι ἐκμανθάνουσι τὴν τέχνην τῶν ἐπὶ κορμῶν δένδρων, ὅτε δὲ κατορθώσωσι μετὰ δοκιμᾶς τινος νὰ κόψωσι τὸν κορμὸν εἰς τὸ ὑπὸ ἐρυθρᾶς γραμμῆς ὀριζόμενον σημεῖον, τότε ἐμπιστεύεται αὐτοῖς ἡ ἐκτέλεσις κεφαλικῆς ποινῆς. Ἄλλ' οἱ τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους ἀποκερᾶσαντες ἦσαν ἀδαεῖς τινες περὶ τὴν τέχνην τῶν. Μία μόνον κεφαλὴ ἀπεκόπη διὰ μιᾶς, δεινὸν δὲ θεῖμα ἀνελίχθη εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀνεχθέντων νὰ ἴδωσι τὴν ἀποκεφάλισιν τῶν λοιπῶν τεσσάρων. Αἱ μάχαιραι δὲ ἔκοπτον, ἐκ δὲ τῶν συνεχῶν κτύπων οἱ σπόνδυλοι, αἱ ψίαθοι καὶ τὸ ἔδαφος ἦσαν πριστὰ, τὰ δὲ σώματα ἡμιθανῆ ἐκυλίοντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καλύπτοντα αὐτὸ δι' ἀφθόνου αἵματος. Προσελθούσαι δὲ αἱ γυναῖκες προσεπάθουν διὰ χάρτου καὶ ὀθονῶν νὰ κλείσωσι τὰς πληγὰς, εἶτα δὲ ἀνὰ δύο παραλαβούσαι τὰ πτώματα ἐκόμισαν αὐτὰ πρὸς ταφὴν πλησίον τοῦ γενεθλίου χωρίου, ἐντὸς ψιᾶθων ἐξ Ἰνδικοῦ καλάμου. Τὰς δὲ κεφαλὰς παραλαβόντες οἱ δήμιοι ἀνήτησαν ἐπὶ δένδρου, ὅπως μάθωσιν οἱ διαβάται ἀτενίζοντες, ὅτι ἰκανοποιήθη ἡ τοῦ βασιλέως δικαιοσύνη!

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΒΙΣΜΑΡΚ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ.

Ἐν Παρισίοις πρὸ τινος καιροῦ ἐξεδόθη βιβλίον καλούμενον «Ἡ Αὐλὴ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου», ἐν ᾧ διόδοται ὁ χαρακτηρισμὸς ὄλων τῶν προσώπων τῆς αὐλῆς τοῦ Βερολίνου. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ μέγιστον μέρος εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου καταλαμβάνει ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀρχιγραμματεὺς, ἐκεῖ δ' ἐξετάζονται καὶ αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τοῦ βίου τοῦ πρίγ-

κηπος, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ ὥραι τῆς ἡμέρας αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ οἰκιακοῦ βίου τοῦ Βίσμαρκ μεταφέρομεν ὀλίγας πληροφορίες, ἃς μετὰ τὸσαύτης χάριτος διατυποῖ ὁ γάλλος συγγραφεὺς. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, κατὰ τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου τούτου, μετὰ τὸ γεῦμα κάθηται περίξ μικρᾶς τραπέζης καὶ ροφᾷ τὸν καφέ του, μετὰ μεγαλειτέρας δ' ἡδυπαθείας καπνίζει τὴν πίπαν του κατὰ τὴν ὥραν τῆς πόσεως τοῦ καφέ, ὁ πρίγκηψ βλέπει τοὺς οἰκειοὺς του ἢ τοὺς ἐπισκέπτας καὶ συνομιλεῖ περὶ τῶν νέων τῆς ἡμέρας, περὶ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ράιχσταγ, περὶ τῶν οἰκιακῶν του ὑποθέσεων, αἵτινες δὲν ἀποσπῶνται τῆς προσοχῆς του. Κατὰ τὰ ὀπωρικὰ, ἄτινα προσάγουσι συνήθως εἰς τὸν ἐξώστην, ὁ πρίγκηψ σημειοῖ διὰ μολυβδοκονδύλου διαφόρους αἰτήσεις, ἡ ἀναγινώσκει τὰ διάφορα ἀποσταλέντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἔγγραφα καὶ ἐπιστολάς κατόπιν ὁ Βίσμαρκ μεταβαίνει εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ ἐκεῖ διαμένει μέχρι τῆς ἑσπέρας· κατὰ τὸ χρονικόν του τοῦτο διάστημα δέχεται τοὺς διπλωμάτας. Εἰς τὸν δεῖπνον παρακάθηται ἅπαντες οἱ οἰκεῖοί του· τοῦτο δὲ παρατείνεται ἐπὶ 2 ὀλοκλήρους ὥρας· κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἄκρα ἐπικρατεῖ εὐθυμία. Εἰς τοὺς πόδας του πάντοτε ἐξαπλοῦται ἡ ὠραία καὶ ἀγαπητὴ αὐτῷ κύων ἡ Τύρα, ἣτις τόσον περιφρουρεῖ τὸν κύριόν της, ὥστε συνεχῶς ρίπτεται κατὰ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν συνομιλίᾳ μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματεῦς θορυβοῦσιν ἢ κινουσι τὰς χεῖράς των. Τὰς κινήσεις ταύτας ἡ Τύρα τὰς ἐκλαμβάνει ὡς προσβολὰς κατὰ τοῦ κυρίου της καὶ ρίπτεται κατ' αὐτῶν. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἐπανερχεται εἰς τὸ σπουδαστήριόν του μεθ' ἑνὸς ἐκ τῶν συμβούλων του. Ἄν τυχαῖν σπουδαῖα τις ἐργασία, τότε ὁ πρίγκηψ νοιμάται πολὺ ὀλίγον. Ἐγειρόμενος τὴν πρωτῆσαν τῆς κλίνης του, μεταβαίνει εἰς τὸ πᾶρον του καὶ περιπατεῖ ὑπὸ τὰ μεγάλα αἰώνια δένδρα, ἄτινα κοσμοῦσι τὸ πᾶρον τοῦτο, καὶ τὰ ὁποῖα προφυλάττουσιν αὐτὴν ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν περιέργων, οἵτινες, μόλις ἐξέλθῃ ὁ πρίγκηψ καταλαμβάνουσι τὰ παράθυρα τοῦ ξενοδοχείου καὶ παρατηροῦσι ποῦ εὐθύνει τὰ βλέμματά του.

Ἰδίως οἱ περιεργότεροι τούτων εἰσὶν ἄγγλοι καὶ ἀγγλίδες, αἵτινες καταδοκοῦσι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν θὰ τὸν ἴδωσι· νὰ διέλθῃ τοῦτο ὁμοῦ συμβαίνει λίαν σπανίως, διότι ὁ Βίσμαρκ εἶναι ἀθέατος σχεδόν. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἀγαπᾷ ὑπερβαλλόντως τὴν φύσιν, διὸ εἰς τὸ πᾶρον του δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὰ καλλιτεχνικὴ διασκευή, πλὴν ἐνὸς καὶ μόνου μικροῦ ἀνθοκομείου· τὰ τέκνα τοῦ Βίσμαρκ, οἱ δύο υἱοὶ του καὶ ἡ θυγάτηρ του ζῶσιν εἰς τοὺς οἴκους των, διὸ ἐν τῷ μεγάρῳ του πάντοτε κυριαρχεῖ ἄκρα ἡσυχία· τόσῳ δὲ μᾶλλον καθόσον ἡ κυρία Βίσμαρκ δὲν ἀρέσκειται εἰς τὸν θόρυβον καὶ τὴν παραχώδη ζωὴν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ὑψηλὴ θέσις τοῦ συζύγου αὐτῆς.

ΜΟΧΘΗΡΑ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

Διακεκριμένος τις ἱατρὸς εἶχε μετὰ τῶν πολλῶν αὐτοῦ πελατῶν καὶ μίαν κυρίαν, ἡ ὁποία ἔπασχε διαφόρους φαντασιώδεις ἀσθενείας, καὶ ἕνεκα τούτου ὅπου καὶ ἂν εὔρισκε τὸν ἱατρὸν τῆς ἐξήτει παρ' αὐτοῦ ἐκτεταμένως συμβουλὰς καὶ ὀδηγίας.

Βαρυθῆς ἐπὶ τέλος τὰς ἀπροσοκλήτους καὶ ὀχληρὰς ἐφοδοὺς τῆς κατὰ τὰς ὥρας τῶν ἐπισκέψεων του διέταξεν ἡμέραν τινὰ τὸν ὑπερέτην, ὁσάκις ἤθελεν ἔλθει πάλιν ἡ μεψίμοιρος κυρία Α., νὰ τῇ λέγῃ, ὅτι ὁ ἱατρὸς ἐξῆλθε δυστυχῶς πρὸ ὀλίγου. Τοιοιτοτρόπως τοῦλάχιστον ἔμενον ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἡσυχος εἰς τὸν οἶκόν του.

Πρωτῆν τινὰ, ὅτε ὁ πολυάσχολος Ἀσκληπιᾶδης ἐν τινι κεντρικῇ ὁδῷ κατήρχετο τῆς ἀμάξης του διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ ἕνα τῶν ἀσθενῶν του, ἀντήχησεν εἰς τὰ ὠτιά του ἕκ τινος κομποῦ ὀχλήματος ἢ γνωστῆ φωνῆ τῆς εὐγενοῦς πελάτιδος του.

Μάτην ὁ ἀτυχῆς ἱατρὸς ὑποκρίνεται τὸν κωφὸν, μάτην προσπαθεῖ νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνον ἀναμιγνυόμενος εἰς τὸ πλῆθος τῶν διαβατῶν.

Τὸ κομποῦν ὄχημα ἀκολουθεῖ αὐτῷ παρὰ πόδας, σταματᾷ, ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ σπεύδουσα κατέρχεται ἐξ αὐτοῦ ἡ κυρία Α...

δὲν ἐγνώριζε τί ἔπραττεν, ὅτι μετενόει διὰ τὸ κακόν, ὅπερ ἔκαμεν εἰς τὴν ἡγαπημένην αὐτῆ Βασιλικήν—οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σύζυγος—καὶ διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτὴν ἀπέκοψεν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τὴν ἰδικὴν του ρίνα, καὶ οὕτως ἀπομένει τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἄνευ ρινῶν.

X

Οἱ κύριοι Φούγελ καὶ Χουνδῶρφ ἐν Βρεσλαυτᾷ ἐφεύρον εἶδος ὑποδημάτων ἐν σχήματι ἰχθύος μετὰ ἐρμητικῶς κεκλεισμένον ἄερος καὶ δυναμένων νὰ φέρωσι βάρους 175 κοιλῶν. Διὰ τῶν ὑποδημάτων τούτων δύναται τις νὰ τρέχῃ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὡς τρέχουσιν οἱ παγοδρομοῦντες, μηχάνημα τι δὲ ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων διευκολύνει μεγάλως τὴν κίνησιν. Οἱ ἐφευρέται οὐτινες ἔλαβον προνόμιον ἐπὶ τῆς ἐφευρέσεως των εὐρίσκονται εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ ἐπιχειρηματίου ἐν Λονδίῳ, ὅστις διανοεῖται νὰ εἰσαγάγῃ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑδατοδρομίας ἐν Ἀγγλίᾳ.

X

Διὰ νόμου τοῦ Οὐλιέλμου III τῆς Ἀγγλίας οἱ χηρεύοντες ἐφορολογοῦντο ὡς ἐξῆς: οἱ κοινοί, δι' ἐνὸς σελινίου· οἱ εὐγενεῖς, περισσότερον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐλαμβάνοντο 12,000 λίραι ἀπὸ δούκα, σχόντα τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀπολέσῃ τὴν δούκισσαν αὐτοῦ.

X

Οἱ ἔμποροι ἐνίοτε δὲν ἔχουσιν οὐδὲν ἱερὸν, οὔτε ὄσιον· καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἔμποροι ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἐμπορεύονται τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον ἀδιακρίτως.

Πρὸ ἡμερῶν οἱ κατοικοῦντες ἐν οἰκίᾳ τινὶ κειμένη εἰς ἐν τῶν προαστείων τοῦ Λονδίνου, παρεπονήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅτι ἀφόρητος δυσωδία ἀνεδίδετο ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἐνὸς τῶν ἐργολάβων τῶν ἐπικηδείων πομπῶν. Ἡ ἀστυνομία μετέβη πάραυτα εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος, καὶ ἐρευνήσασα εὗρεν ἐντὸς κιβωτίου ὑπὸ τὴν κλίμακα τὰ πτώματα 14 παιδίων εἰς κατάστασιν ἐντελοῦς ἀποσυνθέσεως. Ὁ ἐργολάβος ἐρωτηθεὶς ἀπήντησεν, ὅτι ἕνεκα τοῦ συναγωνισμοῦ ἀναγκασθεὶς νὰ καταβιάσῃ τὰς τιμὰς τῆς κηδείας, δὲν ἴδύνατο νὰ πέμπῃ ἕκα-

στον πτώμα δι' ἰδίας ἀμάξης, ἀλλ' ἄφρινε νὰ συνάξῃται δωδεκάς πτωμάτων, καὶ ἔπειτα τὰ ἀπέστειλλε διὰ μιᾶς πρὸς ταφὴν, ἐξοικονομῶν τοιουτοτρόπως τὰ ἐξόδα.

Τὸ νόστιμον εἶναι ὅτι ὁ ἀσεβὴς οὗτος ἔμπορος τοῦ θανάτου ἀφέθη προσωπικῶς ἐλεύθερος, πιθανῶς δὲ θὰ καταδικασθῇ μόνον εἰς ὀλίγων λιρῶν πρόστιμον, ὡς διατηρῶν κατάστημα «ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν».

X

Δύο νάνοι ἐνυμφεύθησαν ἐν Οὐρβανίᾳ τῆς Ὀχίω. Ὁ Κάρλος Οὐλεῦ ὁ νυόγαμβρος εἶναι ὑψηλὸς 4 πόδας καὶ 3 δακτύλους. Ἡ νύμφη μίς Φλωρεντία Βίτμον εἶναι ὑψηλὴ 4 πόδας καὶ ἔχει βάρους 180 λίτρ. Ἀμφότεροι εἶναι 21 ἔτους.

X

Νέον εἶδος ὑφάσματος κατασκευάσθη ἐν Δαίῳ ἀπὸ τῶν πτίλωμα τῶν ὀρνίθων καὶ χηνῶν. Ἐπτακόσια πεντήκοντα πτερὰ κατασκευάζουσιν ἐν τετραγωνικὸν μέτρον ὠραίου καὶ θερμοῦ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος, ὅπερ δύναται νὰ χρωματισθῇ δι' ὄλων τῶν χρωμάτων.

X

Γνωστὴ εἶναι ἡ ἀπὸ τινος ἐπικρατήσασα μανία τῶν γυναικῶν νὰ κοσμῶσι τοὺς πέλους των οὐ μόνον δι' ἀπεσπασμένων καλλιχρῶμων πτερῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ὀλοκλήρων τεταριχευμένων καλλιπτερῶν πτηνῶν. Ἡ συνήθεια αὕτη, ἥτις ἀφαιρεῖ χάριν ἐμπορίου τὴν ζωὴν ἀπὸ ἐκατομμύρια πτηνῶν, καλλυνόντων καὶ ζωογονούντων τὴν ὄλην φύσιν καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ ὀλοτελῶς πολλὰ εἶδη αὐτῶν, καὶ ἀκριβῶς τὰ ὠραιότατα, ἐνέβαλεν ἐνωρὶς εἰς ἀνησυχίαν τοὺς ὀρνιθολόγους καὶ τοὺς φίλους τῶν καλλονῶν τῆς φύσεως, οἵτινες διὰ ποικίλων νοθεσιῶν καὶ παρακλήσεων ἀπεπειράθησαν ν' ἀποτρέψωσι τὰς γυναῖκας ἀπὸ τὴν ὀλεθρία ταύτην συνήθειάν των, μέχρι τοῦδε ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος. Καὶ τί ἴσχυσε ποτε νὰ ἀποτρέψῃ τὰς γυναῖκας ἀπὸ ἐπικρατοῦντα νεωτερισμόν; Ἐσχάτως ἐν τούτοις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ δῆλωσις πτηνοφίλων, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν πτίλων τιθέμενα τεταριχευμένα πτηνὰ διατηροῦνται δι' ἀρ-

τενικοῦ ἐν τῇ στιλπνῇ των καταστάσει, εὐκολον δ' εἶναι νὰ ἐννοήσωσιν αἱ γυναῖκες ὅποιον φοβερὸν δηλητήριον φέρουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ὅποια ὀλέθρια ἀποτελέσματα δύναται πολλαχίς νὰ ἔχῃ ἡ γειτονεῖα τούτου πρὸς τὸ κρανίον. Ἀλλὰ θὰ τὰς ἀποτρέψῃ ὁ φόβος προφανοῦς κινδύνου ἀπὸ τὴν μόδαν των; Μὴ τὸ πιστεύετε.

X

Ὁ καύσων ἐν Μασσάουα.—Δὲν πηγαίνουν, φαίνεται, καλὰ οἱ Ἴταλοὶ ἐν Μασσάουα. Ἐὰν οἱ Ἀβυσσινοὶ λυπηθέντες τέλος αὐτοὺς ἠσύχασαν, ὁ καύσων τὸνναντιον δὲν ἐνοεῖ νὰ κάμῃ ἐξαιρέσειν κατὰ τὸ θέρος τοῦτο πρὸς χάριν τῶν Ἴταλῶν. Ἐπιστολὴ ἀποσταλεῖσα ἐκ τῆς χώρας ταύτης τοῦ ἔδου εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Σικελίας» κάλλιστα μαρτυρεῖ περὶ τῆς κρίσεως, ἣν ὑφίστανται οἱ δυστυχεῖς στρατιῶται ἐκ τοῦ τροπικοῦ καύσωνος. «Ὅπως κοιμηθῇ τις μίαν ὥραν, μίαν ἡμίσειαν ὥραν, πρέπει νὰ βρέξῃ ἐντὸς τοῦ ὕδατος τὸ σινδόνιον τῆς κλίνης του, ἄνευ στρωμάτων, νὰ γυμνωθῇ ὀλοτελῶς καὶ νὰ καλυφθῇ τὸ στήθος καὶ τὴν κεφαλὴν διὰ διαβρόχου χειρομάκτρον. Οἱ ὀφθαλμοὶ κεκοπιακότες κλείουσιν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον αἰσθανόμενος τὴν σινδόνα ξηρὰν καίουσιν ἐπὶ τῶν παρεῖων ἀναγκάζεσθαι νὰ ἐξυπνίσῃς. Ἐὰν δὲ κατορθώσῃς νὰ κοιμηθῇς ὀλίγον, σὲ ζηλεύουσιν οἱ ἀγρυπνοῦντες. Καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὁ ἥλιος καίει· ἐνθυμῆσαι, φίλε, ὅτι παρεπονύμην διὰ τὸν ὑπερβολικὸν καύσωνα, ὅτε τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυεν 25°· τί νὰ εἶπω τώρα, ὅτε τὸ θερμόμετρον δεικνύει ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν σκιὰν 45°, μικρὸν δὲ τι τεμάχιον πάγου θεωρεῖται θησαυρός; Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐξέλθει τῶν παραπηγμάτων φέρων πλατὺν ψιθίνον πῖλον! Ἀπέθανε καὶ πάγει! Οἱ μᾶλλον προσβαλλόμενοι εἰσιν οἱ ὄρεινοὶ τῶν Ἀλπεων στρατιῶται· ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ὁ ἥλιος τοὺς ταξιδεύει. Διάβολε! πῶς τοὺς ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ συλλέξωσι στρατιώτας ἐκ τῶν ὄροσερῶν Ἀλπεων διὰ νὰ τοὺς κατακεραυνώσωσιν ἐντὸς τῶν φλογερῶν ἄμμων; Ὁ θάνατος θερίζει ἀνθρώπινα θύματα· ὁ ἥλιος τοὺς φρονεῖ ὡς, κεραυνός.»

Ὁ κ. Πηδηκτούλης μνηστευθεὶς ἀνήγγειλε τοῦτο τοῖς φίλοις του.

— Καὶ παίρνεις τούλάχιστον σπουδαίαν προΐκα; ἤρώτησαν αὐτόν.

— Εἶναι, φίλοι, τόσον σπουδαία, ὥστε ἀπὸ τώρα μοῦ δίδουν δάνεια ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ μικρὸς Ἀντωνάκης περιδιαβάζων ἐν τῇ Πλατείᾳ μετὰ τῆς μητρὸς του εἶδεν αἴφνης διαβαίνοντα ἐνώπιόν του αἰθίοπα μέλανα ὡς ἔβενον.

— Καλὲ μαμμὰ, πόσον ἤθελα νὰ ἤμην καὶ ἐγὼ μαῦρος ὅταν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

— Καὶ διατί, παιδάκι μου;

— Νά... γιὰτὶ αὐτὸς δὲν ἔχει καθόλου ἀνάγκην νὰ πλύνεται.

Ἐν τῷ κακουργοδικεῖφ ὁ πρόεδρος λέγει τῷ κατηγορουμένῳ:

— Ἀλλὰ τέλος πάντων, διατί ἐφόνευσες τὴν δυστυχῆ ἐκείνην γυναῖκα;

— Διότι, κύριε πρόεδρε, ἐβαρέθηκα πλέον αὐτὸν τὸν ἄτιμον κόσμον, καὶ θέλω νὰ ζήσω εἰς τὸ ἐξῆς ἡσυχος καὶ μόνος μέσα εἰς καμμίαν φυλακὴν.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματος ἐν ἰσραηλιτικῷ σχολεῖφ, ὁ διδάσκαλος ἐρωτᾷ τοὺς μαθητάς του:

— Ὅποιον σφάλμα φρονεῖτε ὅτι διέπραξαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ πωλήσαντες αὐτὸν εἰς ἐμπόρους;

— Τὸ μεγαλείτερον σφάλμα τοῦ κόσμου, ἀπήντησαν ἐν χορῷ οἱ μαθηταί, διότι τὸν ἐπώλησαν εἰς πολὺ χαμηλὴν τιμὴν!

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὁ θαμὼν πάραπονεῖται:

— Παλληγκάρι! τὸ ψάρι αὐτὸ εἶναι πολὺ ἄλμυρόν.

— Αἶ! κύριε. Θὰ αἰσθανθῆτε τὴν γεῦσιν τοῦ ἄλατος: πολὺ δυνατωτέραν ὁπότεν θὰ τὸ πληρώσητε.

Ἐν τῷ πταισματοδικεῖῳ:

— Ναί, κύρ πρόεδρε, αὐτὴ ἡ γυναῖκα εἶναι γειτόνισσά μου, καὶ ἔπιασε καὶ μ' ἔδειρε...

— Καὶ σ' ἔδειρε πολὺ, κυρά;

— Μοῦ ἐξερρίζωσε τὰ μαλλιά μου!

Μετὰ φωνῆς δὲ κλαυθμηρᾶς ἡ ἐνάγουσα προσέθετο:

— Καὶ νὰ ἦτανε τοῦλάχιστον ἰδικά μου!...

Λοχαγὸς τῆς βελγικῆς ἐθνοφυλακῆς, προσκληθεὶς νὰ παραστῆ εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις διδομένην βασιλικὴν ἐσπερίδα, ἐνεδύθη μὲν τὴν μεγάλην στολὴν του, ἀλλὰ περιεζώσθη κοινὸν ξίφος. Καθ' ἣν στιγμὴν ἔμελλε ν' ἀπέλθῃ τῷ λέγει· ἡ σύζυγός του:

— Διατί, ἀγαπητέ, δὲν λαμβάνεις τὸ ὠραῖον τῶν τελετῶν ξίφος σου, τὸ ἔχον λαβὴν ἐκ τετορνευμένου χρυσοῦ καὶ δαμασκηνῆν χαλύβδιον λεπίδα;

— Θὰ σοῦ εἰπῶ τὴν αἰτίαν, φιλάτη μου, καὶ θὰ ἐνοήσης. Ἴσως ἐπανάλθω ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἐξώρας· ἐπειδὴ δὲ οἱ δρόμοι δὲν εἶναι τόσον ἀσφαλεῖς, φοβοῦμαι μὴ τύχη κανεὶς κακοποιὸς καὶ μοῦ τὸ πάρη!

Μετὰ τὴν γαμήλιον εὐλογίαν νεαροῦ ἀνδρῶν, ὁ ἱερεὺς ἀποτείνει νουθεσίας τινὰς τῇ νεονύμφῃ:

— Μὴ λησμονῆς, τέκνον. ὅτι ἡ πιστὴ καὶ τιμίαι σύζυγος ὀφείλει ν' ἀκολουθῇ πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὸν νόμιμον σύμβιόν της.

— Ἀλλὰ, πάτερ μου, ἀπαντᾷ αὕτη μετὰ σπουδῆς, πῶς θέλετε νὰ ὑπακούσω εἰς τὰς ἀγαθὰς ταῦτας συμβουλὰς σας, ἀφοῦ καὶ ὁ σύζυγός μου ἦναι ἀεροναύτης;

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ.

Ἡ γυνή.

Αἱ γυναῖκες τοσοῦτω παρορῶνται, προκειμένου περὶ συζητήσεως: ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, ὥστε δυσπιστοῦσι πρὸς τοὺς ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἐμβριθείᾳ ἐκτιμῶντας αὐτὰς σοφοὺς.

Ἡ γυνὴ καταδικάζεται εἰς λιθοβολισμοὺς ἐπὶ σφάλματι, ὅπερ διαπράττει ὁ ἐντιμότερος τῶν ἀνδρῶν, οὐδόλως ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἀποδοκιμαζόμενος.

Αἱ γυναῖκες κλίνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἀναρῆρην κρίσιν ἐφ' ἑνὸς μόνου βασιζόμεναι παραδείγματος: τοῦτο δὲ καθίστησιν αὐτὰς περιπαθεῖς.

Εὐρίσκουσιν ἀδίκους τὰς γυναῖκας, διότι καταλαμβάνονται εὐχερῶς ὑπὸ τῶν ἐντυπώσεων· ἀλλ' αἱ ἐντυπώσεις εἰσὶ συνεχῶς ὀρθότεραι τῆς κρίσεως.

Ἐνοχοὶ καὶ δικασταί.

Ἡ δυστυχῆς γυνὴ ἐστὶν ἄνθος ἐκτεθειμένον τῷ βορρᾷ· διατελεῖ ἐπὶ πολὺ ἐν καταστάσει κάλυκος· ὅταν δὲ παρασκευάζεται ν' ἀνοίξῃ, φυλλορροεῖ.

Αἱ γυναῖκες καταπολεμοῦσιν ἐν τοῖς τέκνοις των τὰ ἐλαττώματα τοῦ συζύγου των καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν.

Γυνὴ μὴ κατανοουμένη δὲν κατανεῖ καὶ τοὺς ἄλλους.

Ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες εἰσὶν ἄμοιροι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος, αἱ γυναῖκες ψιμμουθιοῦνται· ἐὰν ἤθελον ἐκείνοι κατανοῆσαι τὰς διαφόρους τοῦ τερπνοῦ μορφᾶς, καὶ αὕτη ἡ ὀρυζόκοις θὰ περιήρχετο εἰς ἀχρησίαν.

Ὁ μὲν ἀνὴρ καταστρέφει διὰ τῶν κεράτων ὡς ὁ ταῦρος ἢ διὰ τῶν ποδῶν ὡς ἡ ἄρκτος· ἡ δὲ γυνὴ διὰ τῶν ὀδόντων ὡς ὁ μῦς ἢ διὰ μιᾶς περιπτύξεως ὡς ὁ ὄφις.

Ἐνεκεν ἐγωῖσμού, οἱ ἄνδρες ἔθηκον αὐστηροτέρους διὰ τὴν γυναῖκα νόμους, χωρὶς νὰ ἐνωῶσιν ὅτι ἀνυψοῦσιν οὕτως αὐτὴν ὑπερθεν καὶ ἑαυτῶν.

Λύσις τοῦ 21ου αἰνίγματος.

Ἦγρασμα — Φάσμα — Ἄσμα.